Покліч Волі

ГРАМАДСКА-ПАЛІТЫЧНАЯ ГАЗЕТА ВІЦЕБСКАГА РАЁНА, №2 (112)
ЛЮТЫ 2012 ГОДА

“Покліч волі” ў Інтэрнэце

Зараз наша газета стала размяшчаецца на партале http://kamunikat.org/ , дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць са старонкі: http://kamunikat.org/poklicz_voli.html , што у каталагу “Пэрыёдыка” для далейшага выкарыстання яшчэ да з’яўлення газеты на паперы.

ПОГЛЯД РЭДАКТАРА

ЛЮБЛЮ БЕЛАРУСЬ

14 лютага ў памяшканні Беларускага ПЭН-цэнтру адбылася цырымонія ўганаравання лаўрэатаў прэміі «Люблю Беларусь», якую заснаваў «Малады фронт» тры гады таму.

Імпрэза праходзіла пад пільным вокам спэцназаўцаў, аўтобус з якімі быў прыпаркаваны побач з будынкам, а незадоўга да пачатку мерапрыемства затрымалі і і звезлі ў невядомым напрамку аднаго з лідэраў «Маладога фронту» Івана Шылу. Так атрымоўваецца, што ўлада палохаецца асобаў, якія прынародна прызнаюцца ў любові да Бацькаўшчыны да пры гэтым яшчэ імкнуцца вылучыць і ўганараваць тых, хто любіць яе яшчэ мацней.

А разам з тым ці не на кожным рагу нашых вуліц можна сустрэць вялікія білборды, з якіх нас навязліва запэўніваюць у любові да Беларусі. Толькі слова “люблю” ці падсвядома, ці для арыгінальнасці заменена сімвалічным сардэчкам, якое чамусьці некаторыя ўспрымаюць, як зусім іншую частку цела, таму і атрымоўваецца скажэнне сэнсу: “Я–ж..а–Беларусь”. Такія нюансы нельга не ўлічваць пры стварэнні рэкламы, інакш усё ператвараецца ў фарс.

Не зразумела з гэтых выяваў таксама і тое, хто тая асоба, якая любіць гэтую “Беларусь”. Ці то гэта сама Беларусь звяртаецца да нас і кажа, што яна любіць сама сябе. Ці то гэта ў вусны кожнага з нас імкнуцца ўкласці гэтыя тры словы, але навошта? А мо гэта самазапэўненне тых, хто нават і не ўсведамляе, што такое Бацькаўшчына і што такое любоў, таму яму і патрэбна гэтае публічнае перакананне.

Калі чалавек любіць сваю Радзіму, ён абавязкова адшукае сродкі для матэрыялізацыі сваёй любові. І найперш, любоў – гэта не словы прамоўленыя ўслых; гэта справы, якія заўважаць тыя, хто таксама любяць сваю краіну!

На гэты раз улады не сапсавалі свята: «Малады фронт» вызначыў намінантаў у катэгорыі «Змагар году» — Андрэй Пачобут, Мікіта Ліхавід, Андрэй Бандарэнка, Зміцер Галко і ўсе 16 палітычных зняволеных, якія застаюцца за кратамі.

У намінацыі «Беларусізацыя» прыз узяў гамяльчанін Ігар Случак, які даставаў дзяржаўныя ўстановы краіны патрабаваннем адказваць на ягоныя запыты па-беларуску. Дамогся свайго — і атрымай узнагароду.

У Pro-Belarus адзначаецца чалавек ці арганізацыя, якая найбольш спрыяе вядомасці пра Беларусь сярод замежнікаў. Здавалася б, у дзяўчат з «Фемен» не будзе канкурэнтаў, але ў выніку пераможцам стаў былы пасол Украіны Раман Бяссмертны.

У намінацыі «Палітыка» быў уганараваны Вячаслаў Дзіянаў за «маўклівыя акцыі». Не застаўся без узнагароды арганізатар «Стоп-бензіну» Арцём Шаркоў. Ён перамог у намінацыі «Грамадская чыннасць».

У «Спорце», на жаль, пераможца ўжо не атрымае ўзнагароды ніколі. Кіраўнік федэрацыі амерыканскага футбола Ігар Жукоўскі загінуў у аўтакатастрофе яшчэ ў кастрычніку. Менавіта стараннямі Ігара ў Мінску з’явіўся клуб з прыгожай назвай «Ліцвіны».

Нечаканай таксама стала перамога ў «Культуры». Меркавалася, што Сяргею Міхалку, наўрад ці хто складзе канкурэнцыю. Тым не менш упэўненую перамогу атрымала Юлія Ляшкевіч і кампанія «Будзьма» за ролік па гісторыі Беларусі.

У журналістыцы перамогу атрымала Марына Коктыш з «Народнай волі». «Лепш заразіцца каханнем, чым атрымаць бацылу нянавісці», — сказала Марына.

У любоў гэтых людзей да Беларусі я не сумняваюся, а воць запэніванні ў тым, што ўлады любяць сваю краіну і народ беларускі, выклікаюць ў мяне шмат пытанняў. Любоў і Свабода – непадзельныя складнікі сапраўднага чалавечага жыцця. Але ж, ці могуць любіць тыя, хто адмаўляе свабоду?

Рэдактар.

КНІГА СКАРГАЎ

Хто патрабуе, той таго-сяго й дабіваецца

Як вынікае з паведамлення ў раённай газеце: за мінулы год у райвыканкаме праведзена 86 асабістых прыёмаў, якія наведалі 222 грамадзяніна. З іх 25 прыёмаў ажыццявіў старшыня райвыканкама. Ён асабіста прыняў 134 грамадзяніна (60 адсоткаў). Таксама ў 2011 годзе ажыццёўлена 59 выязных прыёмаў грамадзянаў, на якія паступіла 116 зваротаў.

Рамонт дарог, сістэм водазабеспячэння, працы жыллёва-камунальнай гаспадаркі , уборкі смецця, вылучэння тэхнікі для апрацоўкі гародаў–вось невялікі пералік пытанняў, якія ўздымае насельніцтва.

За мінулы год паступіла 812 зваротаў, з іх 512 пісьмовых і 300 вусных, што складае 73 адсоткі да 2010 году. Найболей востра ставіліся праблемы водазабеспячэння (108 зваротаў), рамонту жылфонду (67), добраўпарадкавання (82). Трэба адзначыць, што ЎП ЖКГ «Вітрайкамгаз» і кіраўнікі сельгасарганізацый, на балансе якіх знаходзіцца жылы фонд, парой недастаткова ўважліва і адказна падыходзяць да даддзеных зваротаў, што выклікае справядлівыя нараканні грамадзян.

Першага снежня паступіў зварот ад Людмілы Елисеенко пра тое, што на вул. 2-я Садовая ў Зароново няспраўны вадапровад - увесь час цячэ вада, хоць яшчэ напачатку года ЎП ЖКГ «Вітрайкамгаз» завезла трубы, але ў лістападзе, укапаўшы адну трубу, дзейнасць спынілася. На наш запыт прадпрыемства двойчы пераносіла тэрміны выканання прац. У выніку да цяперашняга часу яны не скончаны.

Колькасць зваротаў па пытаннях транспарта і камунікацый, хоць і скарацілася на 87, па-ранейшаму застаецца даволі высокай. Востра стаяць праблемы рамонту дарог у в. в. Нізкабор’е, Капітанава, Раніна, Кавалёва, Кулакова-Мазганы іншых, а таксама забеспячэнне пад’ездаў да грамадзянскіх могільнікаў - дарогі да іх штогод псуюцца сельгаспрадпрыемствамі, а аднаўленне іх праводзіцца няўчас ці няякасна.

Павялічылася колькасць нараканняў грамадзян па пытаннях гандлю і паслуг; працы, занятасці і сацабароны; фізічнай культуры, спорту і турызму.

Па пытаннях жыллёвага заканадаўства паступіла 61 зварот, што складае 7,5 адсоткаў ад агульнай колькасці. У іх структуры пераважае тэма паляпшэння жыллёвых умоў. Летась уведзены ў эксплуатацыю два 24-кватэрных жылых дамы ў аг. Бабінічы, 32-кватэрны - у аг. Кіраўская, 40-кватэрны - у Тулава. Адмысловая ўвага надаецца шматдзетным сем’ям, 14 сем’яў дадзенай катэгорыі палепшылі жыллёвыя ўмовы за кошт палёгкавых крэдытаў і аднаразовых бязвыплатных субсідый на набыццё і будаўніцтва жылых памяшканняў. Сёлета плануюцца да ўводу два 40-кватэрных хаты ў Тулава і 60-кватэрны - у Лужасна, у якіх таксама прапанавана будаўніцтва кватэр шматдзетным сем’ям.

Колькасць калектыўных зваротаў паменшылася на 40 адсоткаў і склала 117, з іх 21 зварот паступіў з подпісамі 30 і больш грамадзянаў. Яны разгледжаны з выездам на месца зацікаўленых службовых асоб і правядзеннем сустрэч з заяўнікамі, якія афармляліся пратаколам. Назіралася значнае скарачэнне колькасці зваротаў у вышэйстаячыя органы - з 215 да 132.

У ЦЭНТРЫ ЎВАГІ

“Дзень цвярозасці”?

«Дзень цвярозасці», праведзены 3 лютага 2012 г., можна ўпэўнена аднесці да фармальнага мерапрыемства, якое не мае ніякай карысці, а час і сродкі марнуе.

Ў мэтах прапаганды здаровага ладу жыцця, у адпаведнасці з распараджэннем райвыканкама, летась у раёне праведзена некалькі «Дзён цвярозасці». Такі ж дзень праведзены і 3 лютага 2012 г..

Такога роду прафілактычныя мерапрыемствы па абмежаванні продажу спіртных напояў часцяком праводзяцца фармальна.

Да прыкладу, у «Дзень цвярозасці» 17 лістапада на момант праверкі гандлёвых аб’ектаў супрацоўнікамі райаддзела ўнутраных спраў бесперашкодна і без усякага абмежавання спіртное можна было набыць у аг.Акецябрская, в. Тарасенкі і іншых крамах.

Ці то навучаныя горкім досведам, ці то, баючыся страціць працоўнае месца, у «Дзень цвярозасці», праведзеным 3 лютага, прадаўцы апынуліся куды больш пільнымі. Падчас аператыўных праверак гандлёвых аб’ектаў адмыслова створанымі мабільнымі групамі было выяўлена толькі адно парушэнне «сухога закона» ў гэты дзень: у краме «Надежа» аг. Бабінічы праваахоўнікі ўсталявалі факт рэалізацыі спіртнога. Нячыстымі на руку апынуліся прыватныя прадаўцы і ў стаўленні рэалізацыі пратэрмінаванай прадукцыі - выняга са звароту 8 літраў піва.

Можна, канечне, у вызначаныя райвыканкамам дні дабіцца татальнай забароны продажу спіртнога, але ці паменшыць гэта колькасць спажывання алкаголя – вялікае пытанне. Прыстрашыць «зялёнага змея» можна часавым абмежаваннем рэалізацыі алкагольных напояў з 10.00 да 12.00 і з 14.00 да 18.00 гадзін, а вось пасадзіць на кароткі ланцужок не атрымаецца.

Пакуль беларусаў будзе спойваць сама дзяржава танным , нізкаякасным пойлам, бо на большшае беларус не зарабляе, краіна будзе співаць і наступствы нас чакаюць незайздросныя.

Ян Сведка.

АБ’ЯВА

- ***Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Покліч волі» паведаміце рэдакцыі аб гэтым. Калі не жадаеце атрымліваць, то таксама патэлефануйце ў рэдакцыю.***
- ***Рэдакцыя «Покліч волі» змяшчае бясплатныя абвесткі чытачоў выдання. Дзеля размяшчэння абвесткі патэлефануйце ў рэдакцыю.***
- ***Калі парушаны вашы правы спажыўца, працаўніка, то даем эфектыўныя парады па абароне права і пошуку бясплатных юрыстаў. Звяртайцеся на адрас газеты « Покліч волі ».***
- ***Рэдакцыя запрашае да супрацоўніцтва неабыякавых грамадзян. Вашы навіны, паведамленні – нашая падзяка. Словам, сувенірам.***

ВЫРАШЫМ ПРАБЛЕМУ

І ТАКАЯ СІТУАЦЫЯ НЕ ТОЛЬКІ Ў ВЫМНА

Праблема з цэнтралізаваным апалам у аграмястэчку Вымна не новая, яна паўтараецца з года ў год, абвастраючыся з узмацненнем маразоў.

Ледзь слупок тэрмометра ўшчыльную наблізіўся да -20 градусаў, пайшлі скаргі: маўляў, у кватэрах +13… «Ратуюць толькі ўсталяваныя печы. Але для іх на зіму патрабуецца «кубоў» 5 дроў, кошт якіх зараз таксама зашкальвае, і пры гэтым усё адно прыдзецца па поўнай выкласці «Вітрайкамгасу» за апал.

Радавыя грамадзяне бачаць два чыннікі праблемы: кацёл, прызначаны для мазуту, волкімі дровамі не напаліш, лічаць яны, а галоўнае, часам і тапіць няма каму. Не ўсе качагары з належнай адказнасцю, мякка кажучы, ставяцца да працы, ігнаруючы патрабаванні майстра ўчастку ЖКГ і скаргі жыхароў - замену ім усё адно не знойдуць, нікто з мясцовых у апальшчыкі ісці не жадае - цяжка.

У кацельні два катлы КВТ-1 і мадэрнізаваны КВД. У прынцыпе, адначасовая эксплуатацыя трох катлоў здольная забяспечыць неабходную тэмпературу ў памяшканнях, але абслугоўваць іх адначасова, запаўняючы дровамі без прадышкі, вельмі цяжка, а яшчэ і калоць дровы трэба, і падносіць… Таму знайсці замену апальшчыкам сапраўды праблематычна. У сезон халадоў увесь штат: 4 качагары, 2 слесары - па рамонце абсталявання і ВКХ, электраманцёр, ды і сам майстар - усе працуюць на апал. І калі ў снежні - пачатку студзеня можна было абыйсціся дзвюма, а то і адным катлом, то зараз павінны быць задзейнічаны ўсе тры. Да таго ж, для КВД патрабуецца сухія дровы, а пры падвышанай вільготнасці іх цеплааддача ўсталёўкі значна змяншаецца…

«Дыягназ» недахопу цяпла ў кватэрах з вымнянскай кацельні, быццам бы, усталяваны, а вось шляхі выйсця з сітуацыі, якая стала хранічнай, не вызначаны. Баюся, што праз колькі гадоў пры такой арганізацыі і ўмовах працы жадаючых гарбаціцца на марозе можна і зусім не адшукаць.

І такая сітуацыя не толькі ў Вымна.

ЗДАРЭННІ

Не было шчасця, ды няшчасце дапамагло

Дванаццацімятровы «перажытак мінулага» паваліўся ў Віцебскім раёне ў нядзелю каля гадзіны дня – воданапорная металічная вежа не вытрымала цяжару ледзяного «нарасту». Без халоднай вады засталіся 17 жылых будынкаў у Берніках і Воранаўскі дом-інтэрнат для састарэлых і інвалідаў, у якім пражываюць 127 чалавек.

Праз нейкі час у вёску быў арганізаваны падвоз вады, а да гадзіны ночы сістэму водазабеспячэння падлучылі наўпрост да артэзіянскай свідравіны.

Вежа знаходзілася ў аварыйным стане і, як сцвярджаюць адказныя за гэта людзі, планавалася да зносу. Адак узнікае пытанне, калі за такі кароткі прамежак часу наступствы аварыі былі выпраўлены, то няўжо без хапатлівасці і аўралу гэткую праблему нельга было вырашыць у працоўным парадку? Ці няўжо адмыслоўцы не ведалі, што з-за аблядзянення ў зімовы перыяд нагрузка на металаканструкцыю павялічваецца ў разы. Выходзіць, што пралічэннем магчымых негатыўных вырыянтаў ніхто не займаецца.

Усе праблемы былі вырашаны сіламі раённай ЖКГ. Да абеду панядзелку цалкам дэмантавалі рэшткі вежы і падлучылі апошнія тры катэджа.

І нягледзячы на тое, што ў раёне 65 такіх вежаў, трэба было даўно зрабіць маніторынг іхняга стану, класіфікаваўшы па патэнцыйнай авырыйнасці і эканамічных выдатках, выявіўшы , дзе для падлучэння насельнага пункту да водазабеспячэння патрабуюцца найменшыя затраты.

Спецыялісты даводзяць, што вежы адслужылі сваё, але для іхняга дэмантажу патрабуецца больш за 400 мільёнаў рублёў. Такіх сродкаў раённы ЖКГ пакульне мае, таму працэс дэмантажу ідзе павольна...

Але пры аварыйных сітуацыях сродкі чамусьці знаходзяцца. Атрымліваецца, што надзвычайныя здарэнні часам маюць станоўчыя вынікі.

Ян Сведка.

ПАЖАРЫ З УЗМАЦНЕННЕМ МАРАЗОЎ ПАЧАСЦІЛІСЯ

Сёлета зарэгістравана 16 узгаранняў, на 2 больш леташняга ўзроўня. Згуба ж трымаецца на аднолькавай адзнацы – 4 чалавекі.

Сёлета ў гэтай сумнай статыстыцы фігуруюць Летчанскі, Мазалаўскі, Бабініцкі і Акцябрскі сельсаветы.

Апошні факт згубы, па дадзеных на раніцу 10.02.2012 г., зарэгістраваны 4 лютага ў в. Лагунцы. Пенсіянер, інвалід І групы, 1940 г. н. у 13.02 сам паведаміў у пажарную службу пра тое, што ў яго хаце бушуе полымя.

Выратаваць чалавека не атрымалася. Па папярэдняй версіі, пажар учыніў сам інвалід, прыводзячы сваю пагрозу родным у выкананне. Матэрыялы перададзены ў Следчы камітэт, які мусіць зрабіць заключэнне аб прычынах пажару.

Ян Сведка.

НАША САЛІДАРНАСЦЬ

Сын Мірона павесіў бел-чырвона-белы сцяг на дом Каваленкі

Сын легендарнага Мірона 10 лютага блізу 15:00 павесіў на дом вядомага віцебскага актывіста Сяргея Каваленкі нацыянальны бел-чырвона-белы сцяг.

Сябра Кансерватыўна-хрысціянскай партыі Ян Таўпыга паведаміў “Народным навінам Віцебска”, што з крыніц вартых даверу яму стала вядома, што сцяг узняты на знак салідарнасці з Каваленкам, які зараз знаходзіцца ў СІЗА і трымае галадоўку. Да сцяга была прымацаваная цыдулка з наступным тэкстам: «Гані быкоў! Вярнецца воля! Слава героям! Слава Беларусі! Ясь — сын Мірона».

Нагадаем, што Сяргей Каваленка абвінавачваецца ва ўхіленні ад адбыцця пакарання, якое яму было прызначанае за вывешванне бел-чырвона-белага сцяга на галоўную ёлку Віцебска ў 2010 годзе. Першае пасяджэнне суда над ім адбудзецца 21 лютага. Раней, 8 лютага, ужо быў вывешаны нацыянальны сцяг таксама на знак салідарнасці з палітзняволеным.

С.Серабро.

НАША СПАДЧЫНА

АБРАДЫ І ПЕСНІ ЗІМОВАГА ЦЫКЛУ

Веданне мінуўшчыны, адчуванне повязі часоў і падзей, даюць чалавеку трывалы грунт для існавання на зямлі, дазваляюць ясна глядзець у будучыню. Гісторыя — наш бясцэнны духоўны скарб, які мы павінны берагчы і перадаць нашчадкам. Такія мэты ставіць перад сабой конкурс “Духоўнае адраджэнне культурных традыцый і побыту беларускай даўніны”, які крочыць па раёне ўжо на працягу двух гадоў.

Нагадаем, што ў лістападзе мінулага года на базе Мазалаўскай сярэдняй школы чатыры ўстановы адукацыі раёна прадставілі на глядацкі прысуд восенькія святы. На мінулым тыдні жнейкі, руплівыя хлебаробы саступілі месца на сцэне Сасноўскай школы калядоўшчыкам, варажбіткам, якія прадказвалі будучыню. Абрады і песні зімовага цыкла былі накіраваны на тое, каб загадзя паўплываць на будучы ўраджай, захаваць рунь на палях. Нашы продкі лічылі, што ў гэты час дбайны мужык да вясны рыхтуецца, баба кудзелю прадзе, а хлопцы ды дзеўкі забаўляюцца, адзін перад другім выхваляюцца…

З шасці ўстаноў адукацыі большасць — Альгоўская базавая, Замастоцкая і Камароўская дзіцячыя садкі-сярэднія школы ды гаспадары свята з Сасноўкі запрасілі на Калядачкі, на бліны ды аладачкі.

Так гаспадары сасноўскай хаты “сыпалі” адзін на адного пажаданні: каб за стагамі, за вазамі, за снапамі, а таксама агуркамі, гарбузамі, за капустай, буракамі свету не было бачна. Не шкадавалі слоў гаспадарам шчодрай хаты і калядоўшчыкі: “Каб была ў вас пшаніца, як прыгожая дзявіца, каб вяліся ў вас цялушкі, кураняты, свінні, птушкі, каб добрыя былі каровы, а вы былі здаровы, шчодрага вам лета, багатага хлеба”.

Ну і якая ж Каляда без Казы. Бадай, гэта самы пазнавальны і вясёлы персанаж зімовага свята. Не саромілася Каза хлусіць, быццам памёрла. Ажывіць яе маглі толькі пачастункі: «...каб каза ўстала, ёй неабходна даць кусок сала, а на кожны ражок павесіць піражок, паўмеркі жыта, каб яна была сыта!».

З асаблівым пачуццём чакалі Калядак незамужнія дзяўчаты, бо надыходзіў час дaведацца пра будучыню. Для гэтага ў ход ішлі і плот, і вароты, і дровы, і свечкі і, нават, узіраючыся ў зорнае неба, яны маглі патлумачыць свой лёс. Камароўскія варажбіткі-цыганачкі не абышлі бокам і членаў журы, метадыстаў раённага аддзела адукацыі і прысутных гледачоў. Пасля калядная світа развіталася са шчодрымі гаспадарамі, услед кідаючы зноў жа шчырыя пажаданні дабрабыту…

Зусім іншая гісторыя разгортвалася ў лужаснянскай хаце. Тут святкавалі жаніцьбу Цярэшкі, якая набыла аўтарытэт лепшай творчай прэзентацыі праекта.

На “Жаніцьбе Цярэшкі” ўсе маладыя людзі адразу аказваюцца ў самым віры, цэнтры падзей. Галоўнае, каб у самым пачатку гэтай займальнай, але адначасова і вельмі дасціпнай, мудрай народнай гульні кожнаму знайшлася свая “палавінка”, а тады ўсё пойдзе, як па добра накатанай дарожцы, у канцы якой з вялікай доляй верагоднасці можа хлопец знайсці сваю каханую, а дзяўчына – свайго выбранніка. Як-ніяк, а абрад не выпадкова называецца «жаніцьбай»… Калі ж «маладыя пары» як след павесяліліся, па-сапраўднаму здружыліся, “бацькі” пажадалі ім здароўя і шчасця, пасля чаго ўсе зладжана селі за святочны стол.

Аднак не толькі гульню акцёраў ацэньвала журы, але і іх касцюмы. Хтосьці прытрымліваўся нацыянальных строяў, а хтосьці, як замастоцкія мадэльеры, прадставіў сваё бачанне зімовага адзення, стварыўшы паўнавартасную калекцыю. Суйкаўская школа, якая святкавала Стрэчанне, па меркаванню журы, зрабіла лепшую прэзентацыю народнага касцюма, грунтоўна падышлі да свайго адзення альгоўскія краязнаўцы. Гэта падкрэслілі і метадысты раа, якія далі высокую адзнаку пошукава-даследчай справе мясцовых настаўнікаў і вучняў...

Аднак сапраўдны скарб роднай бацькоўскай зямлі не ў дыпломах і падарунках вымяраецца, а ва ўшанаванні і адраджэнні духоўнай спадчыны, якая адкрые перад цікаўнай малечай ды і дарослымі яшчэ нямала сваіх таямніц…

ПАВЕДАМЛЕННЕ

Змены ў аўтобусным руху

З 20 студзеня ў раёне адменены шэраг аўтобусных маршрутаў. У прыватнасці адменены рэйсы на Вымна з адпраўленнем у 18.40 па аўторках, пятніцам і нядзелях. Што такое? Няўжо з-за маразоў?

Адменены рэйсы па маршруце Віцебск-Войтава па пятніцах, суботах і нядзелях з адпраўленнем на 15.25 з аўтавакзала. Чыннік - нізкая акупляльнасць: па пятніцах і нядзелям у снежні яна склала 15,2 адсотка, страты - 3081 тыс. руб., па суботах - адсотак ледзь вышэй. Зараз у гэтыя дні заезд у Войтава ажыццяўляе аўтобус Віцебск-Котава з адпраўленнем з аўтавакзала ў 15.00.

Аўторкавы рэйс Віцебск-Вымна з адпраўленнем у 18.40 і заездам у Лебартава адменены па гэтым жа чынніку з 24 студзеня. Што да маршруту Віцебск-Коава з адпраўленнем у 18.40 па пятніцах і нядзелях, ён курсуе ў ранейшым рэжыме, скарыстацца дадзеным маршрутам пасажыры могуць, адпраўляючыся з Віцебску штодня ў 6.45, 12.15, 15.00 і ў 9.40 па суботах.

ПОГЛЯД ЛІДЭРА

ПРАШЭННЕ ЛУКАШЭНКУ – ЯК ЛІСТ Д'ЯБЛУ

ЗЯНОН ПАЗЬНЯК: «У ЯКІЯ ЯШЧЭ МАЗГІ МОГУЦЬ ПРЫЙСЦІ ТАКІЯ ПАВОДЗІНЫ — КІНУЦЬ ЛЮДЗЕЙ У КАМЕРУ І КАТАВАЦЬ — «ПІШЫ МНЕ ПРАШЭННЕ, КАБ Я ЦЯБЕ ВЫЗВАЛІЎ!».

«Некаторыя палітвязьні не вытрымалі ціску і напісалі прашэнне аб памілаванні, і ў беларускім грамадстве ідзе дыскусія, ці гэта было слушнае рашэнне? Якой меркай людзі на свабодзе могуць ацэньваць гэтае рашэнне? Якое Ваша стаўленне, і які будзе лёс палітвязняў?» — запыталася ў нацыянальнага лідара радыё «Свабода».

Зянон Пазняк адказаў так. «Тут ёсць два аспекты. Адзін — палітычны аспект, гэта вельмі цяжкі аспект, бо ён поўны абсурду. Чалавека кінулі ў турму, з яго здзекуюцца і катуюць, каб ён напісаў прашэнне аб вызваленні. Поўны абсурд! Але гэта абсурд мае пад сабой шызафрэнічную логіку. Ідзе барацьба за душу чалавека, каб потым самаісна распараджацца ягонай душой. Калі чалавек падпіша такое прашэнне, значыцца, кат мае пэўнае алібі — ён, як кажуць, свабодна можа прадаваць гэты тавар, у залежнасці ад кан'юнктуры.

У якія яшчэ мазгі могуць прыйсці такія паводзіны — кінуць людзей у камеру і пачынаць іх катаваць — «пішы мне прашэнне, каб я цябе вызваліў!». Дык вось, у гэтым сэнсе, у палітычным, трэба разумець, што падпісанне такога прашэння — гэта тое самае, што падпісаць ліст д'яблу. Гэта трэба разумець, якія з гэтага будуць вынікі і высновы.

Другі аспект вельмі істотны. Што людзей, якіх катуюць у турме, каб яны пісалі прашэнне і гэтак далей, — гэты абсурд датычыцца толькі іх. Яны не павінны, як кажуць, гуляць у напарстак з катам.

«Трэба табе прашэнне — калі ласка, бяры сваё прашэнне!». Бо ўсе бачаць, якім чынам выбіваюць гэтыя прашэнні. Яны не маюць ніякай віны тут.

Каб ад іх патрабавалі «закласці» таварыша, нейкага выдаць, нейкага агаварыць — гэта іншая справа, тады трэба, як кажуць, стаяць моцна. Тут зусім іншае, тут цябе прымушаюць гуляць у напарстак. Не трэба з катам гуляць у напарстак. І таму, тое, што гэтыя людзі гэта напісалі, калі ён выбіваў іхняе прашэнне — гэта якраз абсалютна рацыянальны і разумны ход.

Іх ніхто іх за гэта не асудзіць. Яны ніколі не прадалі, ніколі не выдалі, нікому дрэнна не зрабілі, акрамя як сабе. Ды і сабе ў дадзеным выпадку нічога дрэннага яны не зрабілі, акрамя таго, што вось падпісалі гэты ліст д'яблу.

Таму што гэтым справа не скончыцца, ён будзе гандляваца, будзе гэта выкарыстоўваць, працягнецца далейшы ціск. Гэта трэба заўсёды памятаць. І грамадскасць, якая назірае за гэтым, павінна разумець такія рэчы. Ведаеце што, я ўпершыню з такім спаткаўся, каб як кот з мышкам кат гуляў з людзьмі.

Укінуць у камеру, катаваць — «пішы мне прашэнне!». Вось якая логіка гэтага абсурду і маразму. Трэба з гэтым разабрацца і грамадству, і, я думаю, самі вязні з гэтым разбяруцца.

Гэта не выключае, безумоўна, вельмі небяспечнай сітуацыі для іх у сувязі з гэтым падпісаннем, але ў маральным сэнсе гэта абсалютна прымальна, пісаць такія цыдулкі, каб не гуляць зь ім у брудныя гульні.

Паводле радыё «Свабода».

ПАДАЙЦЕ!

МІНСК ВЫСТАВІЎ МАСКВЕ НОВЫ РАХУНАК ЗА ГАТОЎНАСЦЬ «ЛЕГЧЫ ПАД ТАНКІ НАТА»

БЕЛАРУСКАЕ КІРАЎНІЦТВА НА ПАДСТАВЕ ПАВЫШЭННЯ ДАБРАБЫТУ ВАЕННЫХ ХОЧА ПАВЯЛІЧЫЦЬ ЎКЛАД РАСІІ Ў ФІНАНСАВАННЕ АБАРОННЫХ ВЫДАТКАЎ КРАІНЫ. НЕКАЛЬКІ НЯЗГРАБНЫЯ ЗАЯВЫ НА ГЭТЫ КОНТ ВЫКЛІКАЛІ РЭЗКУЮ КРЫТЫКУ З ВУСНАЎ ЎНУТРАНЫХ АПАНЕНТАЎ АЛЯКСАНДРА ЛУКАШЭНКІ. АДБІВАЮЧЫСЯ АД АБВІНАВАЧВАННЯЎ У «ЗДРАДЗЕ РАДЗІМЫ», УЛАДАМ ПРЫЙШЛОСЯ УДАКЛАДНЯЦЬ СВАЮ ПАЗІЦЫЮ.

6 лютага на сустрэчы з кіраўніком Савета бяспекі Леанідам Мальцавым і міністрам абароны Юрыем Жадобіным Аляксандр Лукашэнка зрабіў заяву, з якога вынікае, што беларускім ваенным неабходна падымаць зарплату, арыентуючыся на расійскі ўзровень.

Паводле слоў прэзідэнта, беларуская і расійская арміі сёння практычна вырашаюць агульныя задачы (і ў гэтым плане дэ-факта з'яўляюцца адзінай войскам). Аднак памер грашовага забеспячэння ваенных Беларусі і Расіі адрозніваецца. Такое становішча павінна быць зменена, падкрэсліў афіцыйны лідэр.

Адзначым, што па дадзеных, апублікаваных у прэсе, з 1 студзеня 2012 года аплата працы расійскіх вайскоўцаў павялічана ў 2,5-3 разы. Пенсіі адстаўнікоў выраслі ў 1,5-2 разы. У выніку расейскія ваенныя цяпер зарабляюць значна больш, чым беларускія калегі.

Аляксандр Лукашэнка паведаміў, што накіраваў Дзмітрыю Мядзведзеву ліст «аб неабходнасці пошукі дадатковых сродкаў для беларускіх вайскоўцаў за кошт розных напрамкаў супрацоўніцтва Беларусі і Расеі». Са словаў беларускага прэзідэнта вынікае, што, згодна з папярэдняй дамоўленасці, Мядзведзеў паабяцаў дапамагчы.

Між тым, як вынікае з паведамленняў СМІ, некаторыя палітычныя апаненты палічылі гэтую просьбу прэзідэнта і галоўнакамандуючага ўзброенымі сіламі Беларусі «абразай беларускіх вайскоўцаў».

На думку крытыкаў, удзел расійскага бюджэту ў фінансаванні беларускай арміі з'яўляецца для краіны яшчэ большай небяспекай, чым пераход на расійскі рубель, бомбай запаволенага дзеяння, закладваецца пад незалежнасць і нацыянальную бяспеку. Лагічным вынікам такой палітыкі стане адпраўка па ўказцы Расіі беларускіх вайскоўцаў у гарачыя кропкі на постсавецкай прасторы, мяркуюць ўнутраныя апаненты Лукашэнкі.

Уяўляецца, аднак, што падобнага роду ацэнкі носяць хутчэй эмацыйны характар. У заканадаўстве Беларусі няма юрыдычных падстаў ні для найму дзеючых беларускіх ваенных якім-небудзь замежнай дзяржавай, ні для выкарыстання іх у баявых дзеяннях за межамі дзяржавы. Нават удзел у міратворчых місіях пад эгідай ААН - справа асаблівая добраахвотнае, рашэнне па кожнай кандыдатуры прымаецца ў індывідуальным парадку.

Сама ж па сабе чарговая просьба Аляксандра Лукашэнкі аб матэрыяльнай дапамогі, звернутая да ўсходняй суседцы, не з'яўляецца чымсьці экстраардынарным. Такога роду звароту ужо даўно з'яўляюцца неад'емнай часткай адносін Мінска і Масквы, якія будуюцца па прынцыпе: абарона ваенна-стратэгічных і геапалітычных інтарэсаў Расеі ў абмен на эканамічныя прэферэнцыі для беларускага рэжыму.

Сутнасць матывацыі зводзіцца да таго, што без падтрымкі Расеі Беларусі складана і цяжка выконваць свае функцыі па абароне заходніх рубяжоў Саюзнай дзяржавы.

Праўда, раней у большасці выпадкаў размова ішла аб дапамозе хоць бы ўзбраеннем. І трэба адзначыць, што Масква не адмаўляла. Дастаткова ўспомніць аб пастаўцы некалькі гадоў таму зенітных ракетных комплексаў (ЗРК) С-300 па значна больш нізкіх, чым на сусветным рынку, цэнах. Або аб зусім нядаўнім набыцці мабільных ЗРК «Тор-2М» па ўнутрырасейскіх расцэнках.

Але гэтым справа не абмяжоўваецца. Расейцы бяруць на сябе ільвіную долю выдаткаў на сумесныя ваенныя вучэнні, пастаўляюць на льготных умовах запасныя часткі, расходныя, гаруча-змазачныя матэрыялы і г.д.

І хоць Аляксандр Лукашэнка перыядычна наракае на скнарлівасці саюзніка, эканомія сродкаў ваеннага бюджэту за кошт падобных льгот атрымліваецца для Мінска досыць значнай, з'яўляецца магчымасць выдаткаваць вызваленыя грошы на іншыя патрэбы сваіх вайскоўцаў. У тым ліку і на іх грашовае забеспячэнне.

Як уяўляецца, і ў свежым выпадку маецца на ўвазе аналагічная дапамогу. Заўважце: у нашумелай заяве беларускага прэзідэнта гаворыцца аб пошуку сродкаў «за кошт розных напрамкаў супрацоўніцтва Беларусі і Расеі». Проста цяпер беларускаму кіраўніцтву палітычна выгадна падкрэсліць, што яно дбае не аб страляючых жалезках, а менавіта аб павышэнні дабрабыту вайскоўцаў. Прасцей кажучы, гэта рэверанс, накіраваны на задобранне сілавікоў.

Бо людзі ў вайсковых пагонах, як і ўсе бюджэтнікі, панеслі значны матэрыяльны ўрон у выніку дэвальвацыі нацыянальнай валюты, гіперінфляцыі. Што наўрад ці станоўча адбілася на настроях думак вайскоўцаў. А пытанні лаяльнасці арміі і сілавых ведамстваў не можа ігнараваць ніякая, нават калі заўгодна шчасная ўладу.

Да таго ж паражальнае адставанне ў даходах можа падштурхнуць немалы лік афіцэраў беларускай арміі і кантрактнікаў да пакідання яе шэрагаў і пераходу пад расейскія сцягі (нават нягледзячы на рызыку апынуцца ў гарачых кропках). Але ж прафесійная падрыхтоўка гэтых людзей каштавала беларускім падаткаплацельшчыкам велізарных сродкаў.

Падобна, менавіта гэтымі меркаваннямі і кіраваўся Аляксандр Лукашэнка, згадаўшы аб згодзе прэзідэнта Расіі адгукнуцца на яго просьбу аказаць дапамогу беларускім вайскоўцам. Вось толькі форма гэтай заявы апынулася не вельмі ўдалай, чым адразу і скарысталіся палітычныя праціўнікі.

У выніку праз пару дзён акцэнты давялося расстаўляць міністру абароны Жадобіну. Паводле яго версіі, «СМІ растыражавалі насельніцтву некарэктную інфармацыю» адносна павышэння грашовага забеспячэння вайскоўцаў.

«Магло скласціся ўражанне, - адзначыў генерал Жадобін, - што на той сустрэчы размова ішла аб неабходнасці пошукі для беларускіх вайскоўцаў дадатковых сродкаў з бюджэту Расеі. На самай справе падкрэслівалася: паспяховае ваеннае супрацоўніцтва паміж нашымі краінамі можа стаць адным з аргументаў на атрыманні прэферэнцый ў эканамічных пытаннях, напрыклад, у дачыненні да пошлін на нафту або газ, якія дазволяць папоўніць бюджэт краіны і даць магчымасць павысіць грашовае ўтрыманне нашых вайскоўцаў ».

Такім чынам, наша здагадка пацверджаецца. Мінск зноў выкарыстоўвае выпрабаваных формулу: Маскве прапанавана стымуляваць эканамічнымі прэферэнцыямі міфалагізаваную гатоўнасць беларусаў «легчы пад танкі НАТА».

Аляксандр Алесін.

ДА 800 ДАЛЯРАЎ

ГРАНДЫЁЗНЫЯ ПЛАНЫ СНАПКОВА

У БЕЛАРУСІ ДА 2015 ГОДА З ТРАДЫЦЫЙНЫХ ГАЛІН ЭКАНОМІКІ БУДУЦЬ ЗВОЛЬНЕНЫЯ КАЛЯ 280 ТЫС. РАБОТНІКАЎ. ПРА ГЭТА ПАВЕДАМІЎ 7 ЛЮТАГА МІНІСТР ЭКАНОМІКІ МІКАЛАЙ СНАПКОЎ. ПАВОДЛЕ ЯГО ЗАПЭЎНЕННЯЎ, ВЫЗВАЛЕНЫЯ РАБОТНІКІ БУДУЦЬ ПЕРАНАКІРАВАНЫЯ НА НОВЫЯ ВЫТВОРЧАСЦІ, ЯКІЯ ЯШЧЭ ТОЛЬКІ ПЛАНУЕЦЦА СТВАРЫЦЬ. ГЭТА ПАВІННА ПРЫВЕСЦІ ДА ДАСЯГНЕННЯ МІНІМАЛЬНАЙ ЗАРПЛАТЫ Ў 800 ДАЛЯРАЎ.

Такія планы ўладаў абумоўлены незбалансаванасцю росту прадукцыйнасці працы і росту заработнай платы, што ўўляе пэўныя рызыкі, растлумачыў кіраўнік мінэканомікі на пасяджэнні Савета міністраў.

Работнікаў плануецца перанакіраваць на высокапрадукцыйныя працоўныя месцы, што дазволіць пазбегнуць адтоку кваліфікаваных кадраў з-за нізкага ўзроўню заробкаў у Беларусі, перадае БелТА.

Снапкоў абяцае заробкі да 800 даляраў

«Дабаўленая вартасць, якую мы дасягнем ў 2015 годзе, пры неабходнасці дасягнення мінімальнай зарплаты ў 800 даляраў - адпаведным чынам на гэтую дабаўленую вартасць павінна быць колькасць занятых. Астатняя колькасць вызваляецца. Адпаведна, людзі будуць занятыя на новых высокаэфектыўных вытворчасцях», - заявіў Мікалай Снапкоў.

Як адзначыў міністр, на традыцыйных вытворчасцях зарплаты вырастуць за кошт зніжэння колькасці работнікаў, а на новых яны будуць расці за кошт дасягнення высокага ўзроўню дабаўленай вартасці.

Для стварэння новых высокапрадукцыйных вытворчасцяў, па словах кіраўніка мінэканомікі, да 2015 года неабходна прыцягнуць каля 38 млрд даляраў інвестыцый, з якіх 23 млрд пойдуць на набыццё машын і абсталявання.

«Прадукцыйнасць - асноўная задача на наступныя чатыры гады. Амаль дзве трацiны даследаванняў па эканоміцы разглядаюць гэтае пытанне. Як матываваць, забавіць, прымусіць чалавека на высокатэхналагічным абсталяванні павялічыць сваю прадукцыйнасць. У нас у краіне гэтай праблемы пакуль няма. У нас ёсць дысцыплінаваны, нераспешчаны чалавечы рэсурс, і наша задача - вызваліць гэты ўнутраны рэзерв», - падкрэсліў Мікалай Снапкоў.

Як раней перадаваў Тэлеграф, міністр эканомікі Беларусі 27 снежня 2011 года прадставіў праект Стратэгіі прыцягнення прамых замежных інвестыцый на перыяд да 2015 года. Паводле яго слоў, у аснову пакладзены «якасны аспект прыцягнення інвестыцый, які забяспечвае ўвоз у рэспубліку новых і высокіх тэхналогій, а інавацыйная мадэль развіцця эканомікі нашай краіны павінна стаць дамінуючай».

ПРАВЫ ЧАЛАВЕКА

МАСТАЦКІ СВІСТ

УВЯДЗЕННЕ ПАСАДЫ АМБУДСМЭНА — РЭДКАЯ НАВІНА З РАЗРАДУ РАЗУМНЫХ. АЛЕ ЎСЕ РАГОЧУЦЬ. НА СУСТРЭЧЫ АЛЯКСАНДРА ЛУКАШЭНКІ СА СТАРШЫНЁЙ КАНСТЫТУЦЫЙНАГА СУДА ПЯТРОМ МІКЛАШЭВІЧАМ БЫЛО ЗАЯЎЛЕНА АБ МАГЧЫМАСЦІ ЎВЯДЗЕННЯ Ў БЕЛАРУСІ ІНСТЫТУТА АМБУДСМЕНА — УПАЎНАВАЖАНАГА ПА ПРАВАХ ЧАЛАВЕКА.

Па законах жанру, ужо даволі вядомага Дзіму Паўлічэнку ў амбудсмены сасваталі. Галоўнае, каб ён назву новай пасады выгаварыў — і тады па ўсіх параметрах падыдзе: юрыст, ад зямлі, з вялікім і багатым досведам…

Або вось яшчэ кандыдат — вялікі абаронца правоў чалавека з дапамогай тэлебачання Яўген Новікаў. Ужо як ён стараецца, як выкрывае! Наслухаўшыся яго праніклівых прамоваў пра вар'яцкі рост цэнаў у Еўропе, я амаль бегла слаць пасылкі салідарнасці ў Брусэль, прыгнечанаму пралетарыяту. Так, на шчасце, своечасова ў рэдакцыі добры чалавек аб'явіўся, наш былы зямляк, цяпер — эмігрант. Расказаў, што і праўда хвалюецца Бельгія, наракае, незадаволеная — у сярэднім за год аж на 20 цэнтаў цэны павысіліся.

Увогуле, з талентамі мастацкага свісту, якімі валодаюць такія новікавы, з нас хутка будуць выбіваць слязу па няшчасных бедуінах, якім пяску ў пустыні не хапае. Затое тым, што ў сябе, у Беларусі, ужо стала небяспечна «з крыніцы вады напіцца» — яны не занепакояцца.

Таму калі вярнуцца да праўды жыцця, то саму па сабе ідэю ўвесці ў Беларусі пасаду амбудсмена — упаўнаважанага па правах чалавека — можна толькі вітаць. Праблема гэтая не проста наспелая, а ўжо пераспелая. Праўда, вырашыць яе ўвядзеннем пасады ўпаўнаважанага можна толькі пры ўмове, што амбудсменам стане чалавек з адпаведнай рэпутацыяй. Алесь Бяляцкі, напрыклад. Ці Гары Паганяйла. Ці Святлана Алексіевіч…

Чалавек, які будзе думаць не пра дзяржаўныя інтарэсы ў іх цяперашнім разуменні — каго пасадзіць, каго запалохаць, што забараніць, задушыць, зацініць і як апраўдаць гэтыя дзеянні…

А пра абарону людзей ад такіх замахаў дзяржавы. Чалавек, які не будзе ў носе калупацца і паперкі перакладаць, калі ў турме здзекуюцца з палітвязняў, а наадварот, пачне дняваць і начаваць у гэтай турме, біць ва ўсе званы, будзіць прэзідэнта сярод ночы з патрабаваннем спыніць беззаконне.

Ніякі іншы амбудсмен Беларусі не патрэбны. Структур, пасад, саветаў самых розных псеўдаабаронцаў у нас і без таго дастаткова.

Вось, напрыклад, дэпутаты — знямелы голас народа. Цэлую камісію па правах чалавека ў Палаце прадстаўнікоў стварылі. І што? Гэтыя дзеячы адабралі ў людзей нават тыя правы, якія былі. Напрыклад, права выйсці на вуліцу і хоць бы дружна папляскаць чарговаму мудраму рашэнню ўласнай улады. У той жа час калі такіх абаронцаў паслухаць — дык яны дзень і ноч працуюць, нашы з вамі свабоды абараняюць.

І не адны яны такія. Імітацыя бурнай дзейнасці па рашэнні важных праблем у Беларусі ператварылася ў нейкі дурны спектакль. Мастацкі свіст зрабіўся элементам палітыкі. Усе страшна заклапочаныя, усе пры справе, нешта ствараюць, над чымсьці галаву ламаюць, нешта прапануюць, абмяркоўваюць, раяцца… Толькі атрымліваецца яшчэ горш. Пры гэтым усім зразумела, што ёсць абсалютна простыя і рэальна эфектыўныя рашэнні — было б жаданне нешта насамрэч мяняць.

Да прыкладу, 17 гадоў улада беспаспяхова змагаецца з карупцыяй, але чамусьці гэтыя кампаніі часта пераражаюцца ў банальнае звядзенне рахункаў і анархію праваахоўных органаў. А для пачатку ўсяго і трэба — прызначыць генпракурорам дасведчанага юрыста не са складу цяперашняй збітай кодлы, дзе ўсе даўно адзін з адным павязаныя. Напрыклад, былога суддзю Канстытуцыйнага суда Міхаіла Пастухова або яго калегу, Заслужанага юрыста Беларусі Валерыя Фадзеева. І мы здзівімся, як хутка яны разбяруцца, што там хто дзеліць, каго прыкрывае, каго падстаўляе, каго адмазвае… А як узрасце ў гэтым выпадку рэйтынг даверу да кожнага абвінавачання, падтрыманага пракуратурай! Як разам змоўкнуць тыя, хто скептычна крывіцца пры кожным згадванні антыкарупцыйных ініцыятываў!..

Або вось у судах у нас праблемы. Бязрукія, згодна з нашымі судовымі вердыктамі, пляскаюць у ладкі, а нямыя гарлапаняць матам. Але ведаў свет гэтую праблему, ведае і рашэнне. Таемным галасаваннем адвакатаў выбіралі новых кіраўнікоў судовай сістэмы і ўводзілі фінансавую адказнасць суддзяў за несправядлівыя прысуды. І ўсё!

Калі здаровая галава, то цудоўным чынам аздараўляецца і ўся сістэма. Тым больш калі суддзя ведае, што ў выпадку чаго прадасць сваю кватэру, без штаноў застанецца, але будзе выплачваць кампенсацыю таму, каго незаконна пасадзіў. Тады аўтаматычна і следства падцягваецца да належнага ўзроўню, і аператыўнікі вывучаюць закон.

Зразумела, што і пра ўпаўнаважанага па правах чалавека Міклашэвіч з Лукашэнкам таксама могуць гаварыць гадзінамі, месяцамі і нават гадамі. Але гэтае рашэнне на паверхні, таму не трэба свістаць. Мандат — Бяляцкаму! І толькі тады сціхне гамерычны рогат у зале.

Святлана Калінкіна.

САЛІДАРНАСЦЬ

“РУКІ ЎЛАДАЎ БЕЛАРУСІ БУДУЦЬ У КРЫВІ, КАЛІ ЁН ПАМРЭ”

ПРЭЗІДЭНТ ЕЎРАПАРЛАМЕНТА (ЕП) МАРЦІН ШУЛЬЦ «УЗРУШАНЫ ПАГАРШЭННЕМ СІТУАЦЫІ З ДЭМАКРАТЫЯЙ І ПРАВАМІ ЧАЛАВЕКА Ў БЕЛАРУСІ». ПРА ГЭТА ЁН ЗАЯВІЎ 14 ЛЮТАГА Ў СТРАСБУРГУ ПАСЛЯ СУСТРЭЧЫ З КАМІСАРАМ ЕЎРАСАЮЗА ПА ПЫТАННЯХ ПАШЫРЭННЯ І ПАЛІТЫКІ ДОБРАСУСЕДСТВА ШТЭФАНАМ ФЮЛЕ, НА ЯКОЙ ЯНЫ АБМЯРКОЎВАЛІ СІТУАЦЫЮ Ў БЕЛАРУСІ, ПАВЕДАМЛЯЕ ПРЭС-СЛУЖБА ПРАДСТАЎНІЦТВА ЕС У МІНСКУ.

«Працяглая галадоўка, якую праводзіць актывіст апазіцыі Сяргей Каваленка, што знаходзіцца ў зняволенні, высвеціла парушэнні дэмакратычных прынцыпаў і непавагу да вяршэнства закона. Жыццё Каваленкі зараз знаходзіцца ў небяспецы з-за галадоўкі, якую ён праводзіць у сувязі з незаконным зняволеннем», — гаворыцца ў заяве.

Шульц заклікаў беларускія ўлады неадкладна і без усякіх умоў вызваліць Каваленку і аказаць яму ўсю неабходную медыцынскую дапамогу, перадае БелаПАН. *«Рукі ўладаў Беларусі будуць у крыві, калі ён памрэ»,* — падкрэсліў Шульц.

Ён таксама зноў заклікаў вызваліць і рэабілітаваць усіх палітзняволеных, сярод якіх два экс-кандыдаты ў прэзідэнты Мікалай Статкевіч і Андрэй Саннікаў, выбітны праваабаронца Алесь Бяляцкі, апазіцыйныя актывісты Дзмітрый Бандарэнка, Мікалай Аўтуховіч, Дзмітрый Дашкевіч і іншыя.

«Я таксама зноў паўтару мой персанальны зварот да прэзідэнта Лукашэнкі з просьбай памілаваць Уладзіслава Кавалёва і Дзмітрыя Канавалава, якія знаходзяцца ў камеры смяротнікаў па рашэнні Вярхоўнага суда, — сказаў Шульц. — Мы выступаем супраць смяротнай кары пры любых акалічнасцях і зноў заклікаем Беларусь, якая застаецца адзінай краінай у Еўропе, дзе прымяняецца гэты від пакарання, увесці мараторый».

Шульц зазначыў, што 16 лютага Еўрапарламент будзе абмяркоўваць праблему прымянення смяротнай кары ў Беларусі, Егіпце і Японіі і выступіць з адпаведнымі рэзалюцыямі.

«Мы глыбока перажываем, што пазіцыя ўладаў заходўвае адносіны паміж Беларуссю і ЕС замарожанымі, — сказаў Шульц. — Грамадзяне Беларусі заслугоўваюць лепшага. Еўрапарламент рашуча падтрымлівае грамадзянскую супольнасць і дэмакратычныя памкненні беларускіх людзей, а таксама заклікае Мінск адказаць на прапанову ЕС па спрашчэнні візавых працэдур для беларускіх грамадзян».

Нагадаем, актывіст Кансерватыўна-хрысціянскай партыі — БНФ Сяргей Каваленка быў затрыманы ў снежні ў рамках крымінальнай справы па артыкуле 415 КК (ухіленне ад адбывання пакарання ў выглядзе пазбаўлення волі). Яму пагражае да трох гадоў пазбаўлення волі. Падставай для крымінальнага пераследу сталі чатыры парушэнні, якія Каваленка нібыта ўчыніў, адбываючы пакаранне па прыгаворы суда Кастрычніцкага раёна Віцебска. У маі 2010 года суд прыгаварыў яго да трох гадоў пазбаўлення волі ўмоўна за вывешванне бел-чырвона-белага сцяга на галоўнай ёлцы Віцебска 7 студзеня.

Галадоўку Каваленка аб'явіў у знак нязгоды са сваім затрыманнем. Жонка апазіцыянера Алена Каваленка са спасылкай на адваката сцвярджае, што галадоўка была прыпынена супрацоўнікамі СІЗА насільна 17 студзеня: Сяргею пачалі ўводзіць ежу праз зонд. Затым, паводле інфармацыі адміністрацыі ізалятара, Каваленка непрацяглы час раз у суткі прымаў ежу самастойна. Аднак на гэты час, паводле слоў адваката, ён поўнасцю адмовіўся прымаць ежу, у тым ліку і праз прымусовае кармленне, паведамляе праваабарончы сайт **www.spring96.org.**

ЭКАНАМІЧНАЕ РАЗВІЦЦЁ

ДЗЯРЖКАНТРОЛЬ КРЫТЫКУЕ РАЗВІЦЦЁ ВІЦЕБШЧЫНЫ

НА ПАСЯДЖЭННІ ВІЦЕБСКАГА АБЛВЫКАНКАМА СТАРШЫНЯ ДЗЯРЖКАНТРОЛЯ АЛЯКСАНДР ЯКАБСОН КРЫТЫЧНА ВЫКАЗАЎСЯ НАКОНТ РАЗВІЦЦЯ ПРАМЫСЛОВАГА ПАТЭНЦЫЯЛУ РЭГІЁНА. УДЗЕЛЬНАЯ ВАГА ВІЦЕБШЧЫНЫ Ў ВУП БЕЛАРУСІ Ў 2011 ГОДЗЕ СКЛАЛА ТОЛЬКІ 8,6%.

Паводле інфармацыі БЕЛТА, Аляксандр Якабсон звярнуў асаблівую ўвагу на шэраг пытанняў, якія патрабуюць неадкладнага рашэння ў 2012 годзе. На думку старшыні КДК, адно з іх датычыцца прыцягнення прамых замежных інвестыцый. «На эмісійным шляху развіцця эканомікі пастаўлены заслон, таму так важна прыцягненне замежных інвестыцый», - падкрэсліў Аляксандр Якабсон. У 2011 годзе перад вобласцю стаяла задача прыцягнуць $ 637млн., прыцягнута ўсяго 3,4% ад задання. У 2012 годзе заданне скарочана амаль у пяць разоў да $ 143 млн., аднак і выкананне гэтага плана зноў выклікае сумнеў, бо за студзень прыцягнута ўсяго $ 4,5 млн, канстатаваў кіраўнік КДК.

Магутны прамысловы патэнцыял Віцебскай вобласці выкарыстоўваецца не ў поўнай меры, лічыць Аляксандр Якабсон. Удзельная вага ў валавым унутраным прадукце Беларусі склала 8,6%. Прычыны гэтага, як лічыць кіраўнік кантрольнага ведамства, крыюцца ў нізкай рэнтабельнасці продажаў і нізкай прадукцыйнасці працы ў прамысловасці.

Нявырашаныя праблемы маюцца ў сельскай гаспадарцы. Па тэмпах росту аб'ёмаў вытворчасці ў сельскай гаспадарцы вобласць знаходзіцца ў лідэрах і займае 2-е месца па ўдзельнай вазе ў рэспубліканскім аб'ёме сельгасвытворчасці. Аднак яе эфектыўнасць невысокая. Аляксандр Якабсон звярнуў увагу на неабходнасць больш хуткага пераходу сельгасвытворчасці на якасны ўзровень, павышэння рэнтабельнасці, ураджайнасці, нарошчвання прыбаўленняў у вазе.

Асаблівую трывогу КДК выклікае работа па паляпшэнню ўрадлівасці глебаў у вобласці. Па дадзеных камітэта, мінулай восенню ў глебу ўнесена 26% угнаенняў ад патрэбы. Напярэдадні пасяўной запасы мінеральных угнаенняў складаюць усяго сёмую частку ад патрэбы. Сярод недахопаў у дзейнасці рэгіёну Аляксандр Якабсон таксама назваў рост пазыковых абавязацельстваў і запатрабаваў зрабіць больш жорсткім эканомію бюджэтных сродкаў.

Л. Антонаў.

Заснавальнік і рэдактар: Салодкі Сяргей Аляксандравіч

Адрас рэдакцыі: г.Віцебск, 3-я Мопраўская, д. 14, тэл. 26-42-02, маб. +375299410197

Падпісана да друку 16.02.2012 у 16.40. Наклад: 290 асобнікаў.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў. Друкуецца пры падтрымцы аднадумцаў. Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.